

A magáncsöd intézménye

Európai országok gyakorlatához hasonlóan időszerű lenne a magánszemélyekre vonatkozó csődszabályok hazai megalkotása is, mert a magáncsöd intézménye segítene a magyar adósoknak - mondta el az [origo] - nak a Kovács Réti Szegheő Ügyvédi Iroda szakértője.

Magyarországon igen nagy mértéket ölt a lakosság eladósodása, és ez hosszú távon akár szociális válságállapotot is eredményezhet. A Kovács Réti Szegheő Ügyvédi Iroda szakértője szerint ezért mindenképpen valamilyen jogi megoldást igényel a kialakult veszélyhelyzet megelőzése, adott esetben rendezése.

Több nyugat-európai államban az úgynevezett magáncsöd intézménye ad lehetőséget arra, hogy a magánszemélyek szabadulhassanak az eladósodottság okozta pillanatnyi válsághelyzettől, miként arra is módot nyújt, hogy velük szemben is lehessen csődeljárást kezdeményezni.

Ám Magyarországon, amint egy magánadós fizetéseképtelenné válik, úgy a hitelező rögtön a legdrasztikusabb eszközökkel léphet fel - figyelmeztetett Dr. Kovács Attila.

A gazdasági társaságok reorganizációt követő fennmaradása mellett komoly gazdasági érdek szól, hasonlóan a magánszemélyek egzisztenciális ellehetetlenülésének megakadályozása mellett. További érv, hogy a csődeljárás lehetőséget biztosít a követelések hatékonyabb kielégítésére.

A magáncsöd Európában

A Kovács Réti Szegheő Ügyvédi Iroda szakértője kifejtette magáncsöd Európában mára gyakori megoldásként alkalmazott eljárás. 1984-ben Dánia, majd ezt követően a 80-as években az Egyesült Királyság és Franciaország is bevezette szabályrendszerébe.

A 90-es években ez a jogintézmény továbbterjeszkedett az európai államok körében, így Svédország, Ausztria, Németország, Hollandia és Belgium törvényhozása is élt a lehetőséggel. 2004-ben az EU-hoz csatlakozott tíz állam közül elsőként Csehország vezette be 2008-ban.

A felsorolt államokban működő magáncsöd egy több lépcsős eljárás. Gyakorlatilag itt is egy csődeljárásról van szó, melynél azonban a magánszemély adósságainak rendezése a cél. Elsőként minden esetben az adós és a hitelezők közötti megállapodás megkötésére tesznek kísérletet.

Amennyiben ez sikertelennek bizonyul, úgy a bíróság elé kerül az eljárás. A csődeljárásnál meghatározó szempont, hogy melyek azok a vagyontárgyak, amelyek fölött az adós az eljárás ideje alatt is megőrizheti rendelkezési jogát, és melyek azok, amelyek kikerülnek a tulajdonosi fennhatósága alól.

Ebben a körben fontos kérdésként merülhet fel - mutatott rá dr. Kovács Attila -, hogy a lakóingatlan vonatkozásában mi lehet az optimális megoldás. A lakóingatlan jelenti ugyanis az esetek többségében a hitelezők követeléseinek legfőbb biztosítékát, és ugyanakkor az adós egzisztenciális (lét)biztonságának a letéteményesét.

Az osztrák gyakorlat

1995. január elseje létezik a magánszemélyek csődeljárása (Privatkonkurs) Ausztriában. Az eljárást bíróságon kívüli egyezségi javaslat előzi meg, a javaslatot az esetek 50 százalékban a hitelezők azonban elutasítják.

Ezt követően sor kerül a bírósági csődeljárás megnyitására, amely során kényszeregyezés születik. Az egyezés arra irányul, hogy a hitelezői követelések legalább 20 százalékát az adós két éven belül, illetve a követelések 30 százalékát öt éven belül kiegyenlíti.

Amennyiben az egyezés megkötésére nem kerül sor, úgy a vagyontárgyakat értékesítik, és felállítanak egy fizetési tervet. A fizetési terv elfogadása esetén a fennmaradó tartozásokat elengedik emelte ki a Kovács Réti Szegheő Ügyvédi Iroda szakértője.

"Lefölözési eljárás"

Amennyiben a fizetési tervet nem fogadják el, úgy az úgynevezett "lefölözési eljárásra" kerül sor. Ebben az esetben is elengedik a fennmaradó tartozásokat.

A lefölözési eljárás során az adós munkából származó jövedelmének egy adott hányadát minimum három, maximum hét éven át a vagyonszelő elvonja, és a hitelezők követeléseinek kielégítésére fordítja.

A lefölözési eljárás ideje alatt az adósnál maradó jövedelmet a létminimum fenntartására elegendő szinten kell tartani.